

Prihvaćeno: 20.11.2024. 09:03		
Klasifikacijska oznaka	Iustrojavana jedinica	
034-03/23-01/30	376-08.1B	
Uredbeni broj	Prilici	Vrijednost
437-24-03	0	

d4163771

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

UsII-160/2023-6

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca Lidije Rostaš, predsjednice vijeća, Borisa Markovića i Blanše Turić, članova vijeća, uz sudjelovanje sudske savjetnice Tajane Šimunović, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Županijske uprave za ceste Dubrovačko-neretvanske županije, Vladimira Nadzora 8, Dubrovnik, koju zastupa opunomoćenik _____, odvjetnik u

protiv tužene Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Roberta Frangeša Mihanovića 9, Zagreb, koju zastupa predsjednik vijeća Tonko Obuljen, uz sudjelovanje zainteresirane osobe _____, koju zastupa opunomoćenik _____, odvjetnik u Odvjetničkom društvu _____, radi donošenja

dopunskog rješenja, na sjednici vijeća održanoj 6. studenoga 2024.

presudio je

I. Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

“Poništava se rješenje Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti KLASA: UP/II-344-03/19-11/122, URBROJ: 376-05-3-23-23 od 18. kolovoza 2023. kojim je odbijen zahtjev Županijske uprave za ceste Dubrovačko-neretvanske županije za donošenje dopunskog rješenja kojim se utvrđuje točan iznos godišnje naknade za pravo puta iz točke V. rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti KLASA: UP/II-344-03/19-11/122, URBROJ: 376-05-3-19-13 od 15. svibnja 2019.

Dopunjuje se rješenje Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti KLASA: UP/II-344-03/19-11/122, URBROJ: 376-05-3-19-13 od 15. svibnja 2019. točkom VIII. kojom se utvrđuje iznos godišnje naknade za pravo puta Županijskoj upravi za ceste Dubrovačko-neretvanske županije u svoti od _____ eura.

Nalaže se tuženoj Hrvatskoj regulatornoj agenciji za mrežne djelatnosti da tužitelju Županijskoj upravi za ceste na području županije Dubrovačko-neretvanske naknadi troškove spora u iznosu _____ euro u roku od 30 dana.”

II. Nalaže se tužitelju Županijskoj upravi za ceste Dubrovačko-neretvanske županije, Vladimira Nadzora 8, Dubrovnik, da zainteresiranoj osobi _____, nadoknadi troškove upravnog spora u iznosu _____ eura (_____), u roku od 30 dana od dana dostave ove presude.

III. Ova presuda će se objaviti u „Narodnim novinama“.

Obrazloženje

1. Oспораваним рјешенјем туџеника одбијен је заhtјев туџителја за доношење допунског рјешенја којим се утврђује точан износ годишње накнаде за право пута из тачке V. рјешенја Hrvatske regulatorne agencije за мрежне дјелатности (dalje: HAKOM) KLASA: UP/I-344-03/19-11/122, URBROJ: 376-05-3-19-13 од 15. свибња 2019.

2. Туџителј је против HAKOM-a поднио туџбу којом оспорава законитост те заhtјева поништавање наведеног рјешенја (чл. 38. ст. 2. т. 1. Закона о управним споровима - „Narodne novine“ 36/24., dalje: ZUS).

3. Туџителј у туџби наводи да из правног shваћања овог суда од 17. rujna 2019. не произлази да туџеник не би mogao накнадно donijeti и допунско рјешенје ако основним рјешенјем није riješio сва питања која су била предмет поступка, која правна материја је регулирана чланком 100. ставком 2. Закона о опћем управном поступку („Narodne novine“ 47/09., 110/21., dalje: ZUP). Tврди да је туџеник у идентичним чинјенично правним ситуацијама donosio допунска рјешенја којима је тачно утврдио износ годишње накнаде за право пута. Наводи да у vrijeme доношења предметног рјешенја није био познат податак о тачном novчаном износу годишње накнаде за право пута на плаћање које је у корист туџителја obvezao (dalje:

) па да је то рјешенје doneseno на temelju чинјеница познатих у vrijeme njegova доношења. Tврди да је у dodijeljenom року изradio обрачун накнаде што представља нови податак (novu чинјеницу, novi element) који daje правну podlogu за доношење допунског рјешенја.

4. Туџителј наводи да је HAKOM riješio сва питања која су предмет овог поступка, да би obveza на dostavu података (novчаног израчуна накнаде) била suvišna и nepotrebna. Kako smatra да туџеник рјешенјем од 15. свибња 2019. није riješio сва питања, jer је ostalo neriješeno питање тачног novчаног износа годишње накнаде за право пута па да је, stoga, trebao donijeti допунско рјешенје како је postavljeno заhtјевом, а не исти odbiti. Napominje да је износ обрачуна годишње накнаде за право пута како га је изradio nesporan. Poziva се на одредбе ZUP-a о извршењу те smatra neosnovanim iznošenje stava да је питање накнаде već raspravljeno, jer да је tek nakon dostavljanja обрачуна годишње накнаде HAKOM imao dovoljno elemenata за utvrditi у novcu точан износ накнаде па да time riješi допунским рјешенјем zadnje preostalo питање које је предмет овог поступка.

5. Nadalje туџителј наводи да предметно рјешенје HAKOM-a није podobno за provođenje оvrhe те dodaje да је у идентичном чинјенично правном предмету пред nadležnim sudom pokrenuo оvršni поступак који prijedlog за оvrhu је odbijen uz obrazloženje да sadržaj izreke рјешенја не sadrži одређени novčani износ obveze оvršenika тј. да предмет, vrsta и opseg obveze nisu тачно naznačeni па да у smislu načela formalnog legaliteta оvrшног поступка то рјешенје не представља оvršnu ispravu. Stoga туџителј predlaže poništiti оспоравано рјешенје туџеника од 18. kolovoza 2023. те dopuniti рјешенје istog од 15. свибња 2019. тачком VIII. којом се утврђује износ годишње накнаде за право пута туџителју у износу eura.

6. Туџени HAKOM се у одговору на туџбу poziva на одредбу чланка 100. stavka 2. ZUP-a те наводи да предмет доношења допунског рјешенје mogu biti samo питања која су предмет поступка, а која javnopravno tijelo није riješilo. Ne slaže се s tvrdnjom туџителја да рјешенјем од 15. свибња 2019. nisu riješena сва питања и да је ostalo neriješeno питање novчаног износа годишње накнаде за право пута. Tврди да је тачком III. tog рјешенја utvrđena годишња накнада за право пута за korištenje

elektroničke komunikacijske infrastrukture i druge povezane opreme (dalje: EKI) tako da su određeni parametri na temelju kojih je bio obvezan napraviti točan obračun godišnje naknade, što je i učinio. Navodi da je tužitelj svojim zahtjevom za donošenje dopunskog rješenja u stvari tražio drugačiji način utvrđivanja naknade za pravo puta u odnosu na već riješeno rješenjem od 15. svibnja 2019. Navodi da se pozvao na zaključak o pravnom shvaćanju sa sjednice sudaca ovog suda od 17. rujna 2019. koje, prema shvaćanju tuženika, isključuje pravo javnopravnog tijela na naknadno donošenje dopunskog rješenja kojim bi na drugačiji način utvrdio iznos godišnje naknade za pravo puta u odnosu na riješeno rješenjem od 15. svibnja 2019. Navodi da se u predmetnom slučaju radi o donošenju dopunskog rješenja iz drugih razloga, a da su to novi podaci o trasama EKI u odnosu na podatke navedene u rješenju, što nije usporedivo ni primjenjivo u predmetu u kojem je doneseno osporavano rješenje. Stoga predlaže odbiti tužbeni zahtjev.

7. Zainteresirana osoba u odgovoru na tužbu navodi da ne postoji ni jedno otvoreno pitanje o kojem HAKOM u predmetnom postupku nije odlučio. Tvrdi da je predmetnim rješenjem tužitelju utvrđeno pravo na godišnju naknadu za pravo puta za korištenje javnih cesta kao i njezina visina koja je određena uz primjenu obračuna i parametara utvrđenih u točkama I., II. i III., kako proizlazi i iz obrazloženja predmetnog rješenja, dopunu kojeg tužitelj zahtijeva. Ukazuje na zaključak ovog suda od 17. rujna 2019. i na praksu istog te navodi da je rješenjem HAKOMA pitanje utvrđivanja visine naknade za pravo puta riješeno na način da je nadležno tijelo odredilo parametre za utvrđivanje naknade za pravo puta, koje rješenje je ovaj sud potvrdio te je postalo pravomoćno, a da je izradio izračun iste. Smatra da je tužitelj kontradiktoran u svom zahtjevu, jer da sam tvrdi da je iznos naknade nesporan i da proizlazi iz pravomoćno okončanog postupka, a da potom istovremeno zahtijeva da se taj iznos navede u dopunskom rješenju kao nova činjenica koju je tek potrebno utvrditi.

8. Zainteresirana osoba nadalje upućuje na Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o cestama („Narodne novine“ 144/21., dalje: ZIDZC) kojim je izmijenjena odredba članka 86. stavka 2. Zakona o cestama („Narodne novine“ 84/11., 22/13., 54/13., 148/13., 92/14. i 110/19., dalje: ZC) tako da je za korištenje javnih cesta na temelju prava puta propisao isključivo plaćanje naknade iz članka 86. stavka 1. točke 12. u visini određenoj prema članku 87. stavku 6. ZC-a. Predlaže odbaciti predmetnu tužbu, a podredno odbiti istu kao neosnovanu i naložiti tužitelju da zainteresiranoj osobi nadoknadi trošak predmetnog spora u iznosu eura.

9. Sud je uzeo u obzir činjenice utvrđene u postupku donošenja osporavane odluke kao i očitovanja stranaka tijekom upravnosudskog postupka te je, na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja, utvrdio da je tužbeni zahtjev neosnovan.

10. Naime, iz spisa proizlazi da je donošenju osporavanog rješenja prethodilo rješenje tuženika KLASA: UP/I-344-03/19-11/122, URBROJ: 376-05-3-19-13 od 15. svibnja 2019. kojim je utvrđeno da je I infrastrukturalni operator i da ima pravo puta na županijskim i lokalnim cestama na području Dubrovačko-neretvanske županije navedenim u Odluci o razvrstavanju javnih cesta („Narodne novine“, 103/18.) koja je sastavni dio tog rješenja, koje ceste se nalaze u vlasništvu Republike Hrvatske i pod upravljanjem tužitelja, a na kojim cestama ima izgrađenu EKI prema podacima o EKI navedenim u Elaboratu za pravo puta, br. 130/2019. (dalje: Elaborat), koje nekretnine koristi za pristup, postavljanje, korištenje, popravljavanje i održavanje svoje EKI. Elaborat je u dijelu o količini, vrsti i prostornom položaju EKI, sastavni dio tog rješenja (točka I izreke rješenja); količinu i vrstu EKI iz točke I. tog rješenja čine trase

kabelske kanalizacije te trase elektroničkih komunikacijskih vodova u zemlji i nadzemnih elektroničkih komunikacijskih vodova navedene u Elaboratu (točka II. izreke rješenja); utvrđeno je da godišnja naknada za pravo puta za korištenje nekretnina iz točke I. tog rješenja prema površini zemljišta na kojem se nalazi EKI sukladno podacima navedenim u Elaboratu uz primjenu iznosa i načina obračuna određenog u članku 6. i 7. stavcima 2), 3) i 4) Pravilnika o potvrdi i naknadi o pravu puta („Narodne novine“, 152/11., 151/14. i 95/17.), (točka III. izreke rješenja); Županijska uprava za ceste Dubrovačko-neretvanske županije (dalje: ŽUC, ovdje tužitelj) ima pravo na godišnju naknadu za pravo puta iz ovog rješenja od 11. ožujka 2019. (točka IV. izreke rješenja).

11. Nadalje je točkom V. izreke rješenja određeno da se obvezuje u roku 8 dana od primitka tog rješenja napraviti obračun godišnje naknade za pravo puta na temelju parametara iz tog rješenja te obračun sa svim podacima koji su primijenjeni dostaviti HAKOM-u i ŽUC-u. Točkom VI. izreke rješenja obvezuje se u roku od 10 dana od primitka tog rješenja platiti ŽUC-u naknadu za pravo puta za prvu godinu i dostaviti dokaz o uplati naknade, a da se svaka sljedeća godišnja naknada za pravo puta plaća u roku od 8 dana po isteku razdoblja za koje je naknada plaćena. Točkom VII. izreke rješenja obvezuje se ŽUC omogućiti ostvarivanje prava puta na nekretninama iz točke I. tog rješenja.

12. Iz spisa proizlazi da je tužitelj pozivom na odredbu članka 100. stavka 2. ZUP-a podnio tuženiku zahtjev za donošenje dopunskog rješenja u odnosu na točku V. izreke navedenog rješenja od 15. svibnja 2019., koji zahtjev je tuženik predmetnim rješenjem od 18. kolovoza 2023. odbio kao neosnovan. Stoga je tužitelj pokrenuo upravni spor osporavajući zakonitost rješenja od 18. kolovoza 2023.

13. U prvom redu valja navesti da je odredbom članka 100. stavka 2. ZUP-a, na koju se tužitelj poziva, propisano da javnopravno tijelo može na prijedlog ili po službenoj dužnosti donijeti rješenje o pitanjima koja nisu riješena (dopunsko rješenje), ako javnopravno tijelo rješenjem nije riješilo sva pitanja koja su predmet postupka. Dakle, iz navedene zakonske odredbe proizlazi da javnopravno može donijeti dopunsko rješenje kojim će odlučiti o pitanjima koja su u rješenju o upravnoj stvari ostala neriješena pa se dopunskim rješenjem izreka prije donesenog rješenja može samo nadopuniti, a ne i izmijeniti, kako to proizlazi iz pravne teorije i dugogodišnje sudske prakse.

14. U predmetnom slučaju su točkom III. izreke rješenja tuženog HAKOM-a od 15. svibnja 2019. određeni parametri na temelju kojih je bio obvezan napraviti obračun godišnje naknade, što je i učinio, a što tužitelj i ne osporava. Dakle, utvrđivanjem parametara na temelju kojih je u zadanom roku obvezan napraviti obračun godišnje naknade, utvrđena je godišnja naknada za pravo puta za korištenje EKI, kako to pravilno tvrdi tuženik. Stoga tužitelj, pogrešnim tumačenjem odredbe članka 100. stavka 2. ZUP-a, smatra da iznošenje novih podataka može predstavljati podlogu za donošenje dopunskog rješenja.

15. S obzirom na sve navedeno, odlučujući o zakonitosti osporavanog rješenja, ovaj sud je ocijenio da tuženik donošenjem tog rješenja nije povrijedio zakon na štetu tužitelja, a za odluku je dao valjane razloge koji su utemeljeni na podacima spisa predmeta i pravilnoj primjeni zakona.

16. Slijedom navedenog, na temelju odredbe članka 116. stavka 1. ZUS-a, odbijen je tužbeni zahtjev i odlučeno kao u točki I. izreke ove presude.

17. Odluka o troškovima (t. II. izreke) temelji se na odredbi članka 147. stavka 1., u vezi s odredbom članka 144. stavka 3. ZUS-a. Zainteresiranoj osobi je dosuđen trošak sastava odgovora na tužbu u zatraženom iznosu . eura.
18. Točka III. izreke temelji se na odredbi članka 14. stavka 8. ZEK-a.

U Zagrebu 6. studenoga 2024.

Predsjednica vijeća
Lidija Rostaš, dipl. iur.

Dokument je elektronički potpisan:

Lidija Rostaš

Vrijeme potpisivanja:

13-11-2024

09:32:23

DN:
C=HR
O=VIŠOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
2.5.4.97=#0C1156415448522D313336313333630503638
OU=Signature
S=Rostaš
G=Lidija
*N=Lidija Rostaš

